

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบจากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์นี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 646 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.13 เป็นของนักเรียนชาย 312 ชุด คิดเป็นร้อยละ 48.30 นักเรียนหญิง 334 ชุด คิดเป็นร้อยละ 51.70 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของเพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2527 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	312	48.30
	หญิง	334	51.70
	อายุ		
	13 ปี	1	0.15
	14 ปี	2	0.31
	15 ปี	67	10.37
	16 ปี	171	26.47
	17 ปี	185	28.64
	18 ปี	171	26.47
	19 ปี	44	6.81
	20 ปี	5	0.77
ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	182	28.17
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	198	30.65
	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	266	41.18

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงร้อยละ 51.70 มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 28.64 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 41.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นนักศึกษาโรงเรียน การมีโรคประจำตัว ความสนใจการต่อสู้ป้องกันตัว และการมีความรู้เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเป็นนักศึกษาโรงเรียน		
เคย	200	30.96
ไม่เคย	446	69.04
การมีโรคประจำตัว		
เคย	116	17.96
ไม่เคย	530	82.04
ความสนใจต่อการต่อสู้ป้องกันตัว		
สนใจ	590	91.33
ไม่สนใจ	56	8.67
การมีความรู้เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว		
มี	398	61.61
ไม่มี	248	38.39

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นนักศึกษาโรงเรียนมาก่อน ร้อยละ 69.04 ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 82.04 มีความสนใจเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว ร้อยละ 91.33 และมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว ร้อยละ 61.61

ตารางที่ 3 คำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการผ่านประสบการณ์ที่ต้องใช้การต่อสู้
ป้องกันตัว การผ่านการอบรมการต่อสู้ป้องกันตัว และ เคารู้จักวิชาพลศึกษาที่เกี่ยว
กับการต่อสู้ป้องกันตัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การผ่านประสบการณ์ที่ต้องใช้การต่อสู้ป้องกันตัว		
เคย	246	38.08
ไม่เคย	400	61.92
การผ่านการอบรมการต่อสู้ป้องกันตัว		
เคย	198	30.65
ไม่เคย	448	69.35
การเคยรู้จักวิชาพลศึกษาที่ เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว		
เคย	548	84.83
ไม่เคย	98	15.17

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านประสบการณ์
ที่ต้องใช้การต่อสู้ป้องกันตัวอยู่ร้อยละ 61.92 และไม่เคยผ่านการอบรมที่เกี่ยวกับการต่อสู้
ป้องกันตัวถึงร้อยละ 69.35 แต่เคยรู้จักวิชาพลศึกษาที่ เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว ร้อยละ
84.83

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการเลือกฝึกวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
มวยไทย	374	21.24
มวยสากล	112	6.36
ยูโด	380	21.58
มวยกังฟู	64	3.63
เทควันโด	207	11.75
ไอกีโด	68	3.86
คาราเต้	156	8.86
กระบี่กระบอง	98	5.57
ดาบสองมือ	94	5.34
มวยปล้ำ	17	0.97
อื่น	179	10.16
อื่น ๆ	12	0.68

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจที่จะเลือกฝึกหรือสนใจวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว คือ ยูโด ร้อยละ 21.58 มวยไทย 21.24 เทควันโด

11.75

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่คิดว่าจะเลือกใช้อวัยวะใน
การต่อสู้ป้องกันตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ศีรษะ	1	0.15
แขน	48	7.43
มือ	124	19.20
สันมือ	40	6.19
นิ้วมือ	5	0.77
หมัด	213	32.97
ศอก	45	6.97
หัวเข่า	16	2.48
ขา	64	9.91
สันเท้า	4	0.62
เท้า	79	12.23
อื่น ๆ	7	1.08

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกอวัยวะที่ใช้เป็นอาวุธ
ในร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดคือ หมัดร้อยละ 32.97 มือร้อยละ 19.20 เท้าร้อยละ
12.23

ตารางที่ 6 คำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่คิดว่าอวัยวะส่วนที่เป็นจุดอันตรายที่สุดของร่างกาย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
แสกหน้า หรือหน้าผาก	22	3.41
บริ เวณต่อ เนื่องระหว่างคิงจุมุกกับหน้าผาก	12	1.86
ลูกนัยดา	105	16.25
ขมับ	33	5.11
จุมุก	2	0.31
ไต่กกหูและหูทั้งสองข้าง	49	7.59
ปลายคาง	34	5.26
กราม	3	0.46
ลูกกระเดือก	30	4.64
ยอดดอกหรือลิ้นมี	50	7.74
ชายโครง	5	0.77
ท้องน้อยบริ เวณแถวสะดือ	50	7.74
อวัยวะ เพศ	145	22.45
โคนนิ้วมือบริ เวณนิ้วก้อย	1	0.15
คอต่อหรือท้ายทอย	79	12.23
กระดูกสันหลัง	22	3.41
ขาพับ	2	0.31
อื่น ๆ	2	0.31

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าอวัยวะส่วนที่เป็นจุดอันตรายที่สุดคือ อวัยวะเพศร้อยละ 22.45 ลูกนัยดาร้อยละ 16.25 คอต่อหรือท้ายทอย ร้อยละ 12.23,

ตารางที่ 7 คำเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนทั้งหมด
เกี่ยวกับจุดประสงค์ของการต่อสู้ป้องกันตัว

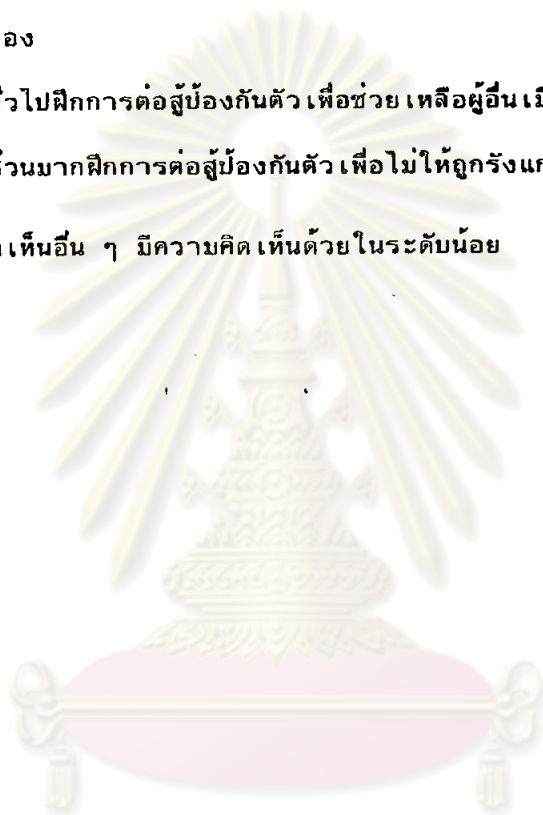
ลำดับข้อ	รายการ	คำเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อการ ออกกำลังกาย	2.94	0.82
2	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อ ความสนุกสนาน	2.17	0.89
3	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อใช้ในการ ต่อสู้และป้องกันอันตรายให้กับตนเอง	3.48	0.78
4	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อช่วย เหลือผู้อื่น เมื่อประสบเหตุร้าย	2.77	0.92
5	ผลพลอยได้จากการต่อสู้ป้องกันตัวคือ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เช่นการ ชกมวยอาชีพ	2.31	0.93
6	คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อลด ปมด้อยของตนเอง	1.89	0.91
7	คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อไม่ให้ ถูกรังแกอีก	3.01	0.85
8	คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อนำไป ชม เหว่งรังแกผู้อื่น	1.53	0.87
9	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อสร้างชื่อ เสียงให้กับตัวเองและครอบครัว	2.17	0.92

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์การต่อสู้ป้องกันตัว
ที่เห็นด้วยในระดับมากคือ

- คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวเพื่อการออกกำลังกาย
- คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวเพื่อใช้ในการต่อสู้และป้องกันอันตรายให้กับ
ตนเอง
- คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบอุบัติเหตุร้าย
- คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวเพื่อไม่ให้ถูกรังแกอีก

ส่วนความคิดเห็นอื่น ๆ มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนัก เรียนทั้งหมด
เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว

ลำดับข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	การต่อสู้ป้องกันตัวควรได้รับการฝึกฝน มาตั้งแต่วัยเด็ก	3.14	0.88
2	ควรจัดวิชามวยไทยอยู่ในหลักสูตรบังคับ สำหรับนัก เรียนชายทุกคน	2.76	0.97
3	ควรจัดวิชาไอคิโดอยู่ในหลักสูตรบังคับ สำหรับนัก เรียนหญิงทุกคน	2.62	0.94
4	ควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวในขณะที่มีร่างกาย แข็งแรงและจิตใจอยู่ในสภาพร่า เริงแจ่มใส	3.53	0.72
5	การฝึกบริหารกายด้วยท่ากายบริหารอย่างง่าย เช่น การก้มแตะ เป็นส่วนหนึ่งของการฝึก... การต่อสู้ป้องกันตัว	2.93	0.85
6	การฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวควรฝึก เป็นคู่โดย เปลี่ยนกัน เป็นฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันสลับกัน	3.51	0.68
7	การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัว ไม่ควรใช้กำลัง อย่างเต็มที่ เพราะอาจเกิดอันตรายได้ง่าย	3.11	0.85
8	การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัวต้องยึดหลัก "ปลอดภัยไว้ก่อนเสมอ"	3.37	0.84
9	ไม่ควรจัดวิชาที่ เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว เป็นวิชาบังคับในหลักสูตร	1.94	1.04
10	การ เรียนกระบี่กระบอง ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวิชาพลศึกษาที่ควรสนับสนุน	2.97	1.01

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
11	การต่อสู้ป้องกันตัวมักก่อให้เกิดอันตราย ในขณะที่ฝึกซ้อม เสมอ	2.40	0.88
12	ทุกคนสามารถใช้การต่อสู้ป้องกันตัวโดย ไม่ต้องอาศัยการ เรียนรู้หรือการฝึกซ้อมมาก่อน	1.95	0.95
13	การอ่านตำราการต่อสู้ป้องกันตัว เพียงอย่าง เดียวไม่สามารถป้องกันตัว เองได้	2.72	1.04
14	การ เรียนรู้หรือการฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกัน ตัวนั้น เป็นการต่อสู้ป้องกันตัวที่ดีที่สุด	3.41	0.75
15	การมีอุปกรณ์การ เรียนหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ หรือไม่มี ทำให้การฝึกซ้อมไม่ได้ผล	2.75	0.94
16	คนพิการทางร่างกายสามารถ เรียนรู้หรือ ฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัว ได้	2.96	0.87
17	บุคคลทั่วไปควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวไว้	3.45	0.79
18	ปัจจุบันไม่มีความจำเป็นต้องฝึกการต่อสู้ ป้องกันตัว	1.52	0.91
19	สื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ มีส่วนช่วยสนับสนุนให้นัก เรียนฝึกซ้อมหรือ กระตุ้นความสนใจ เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว	3.27	0.81
20	คนไทยควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง เท่านั้น	1.91	1.03
21	ทุกคนมีโอกาส เลือกฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ได้ตามความถนัด และความ เหมาะสม	3.52	0.76

ตารางที่ 8 (ต่อ).

ลำดับข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
22	ครูพลศึกษาควรมีความรู้ทางด้านการต่อสู้ป้องกันตัว	3.52	0.75
23	การต่อสู้ป้องกันตัวไม่เหมาะสมกับคนที่มีความร่างกายอ่อนแอ	1.88	0.96

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ

- ควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวในขณะที่มีร่างกายแข็งแรงและจิตใจอยู่ในสภาพร่าเริงแจ่มใส
- การฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ควรฝึก เป็นคู่ โดยเปลี่ยนกัน เป็นฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันสลับกัน
- ทุกคนที่มีโอกาส เลือกฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวได้ตามความถนัดและความเหมาะสม
- ครูพลศึกษาควรมีความรู้ทางด้านการต่อสู้ป้องกันตัว

ความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมาก คือ

- การต่อสู้ป้องกันตัวควรได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่วัยเด็ก
- ควรจัดวิชามวยไทยอยู่ในหลักสูตรบังคับสำหรับนักเรียนชายทุกคน
- ควรจัดวิชาไอทีโตอยู่ในหลักสูตรบังคับสำหรับนักเรียนหญิงทุกคน
- การฝึกบริหารกายด้วยท่าการบริหารอย่างง่าย เช่น การก้มแตะ เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว
- การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัว ไม่ควรใช้กำลังอย่างเต็มที่ เพราะอาจเกิดอันตรายได้ง่าย

- การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัวต้องอีกหลัก "ปลอดภัยไว้ก่อนเสมอ"
  - การเรียนกระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวิชาพลศึกษาที่ควรสนับสนุน
  - การอ่านตำราการต่อสู้ป้องกันตัว เพียงอย่างเดียวไม่สามารถป้องกันตัวเองได้
  - การเรียนรู้หรือการฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัวนับเป็นการต่อสู้ป้องกันตัวที่ดีที่สุด
  - การมีอุปกรณ์การสอนหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับการฝึกซ้อม ไม่เพียงพอ หรือไม่มีทำให้การฝึกซ้อมไม่ได้ผล
  - คนพิการทางร่างกายก็สามารถ เรียนรู้หรือฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัวได้
  - บุคคลทั่วไปควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวไว้
  - สื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ มีส่วนช่วยสนับสนุน ให้นักเรียนฝึกซ้อม หรือกระตุ้นความสนใจเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว
- ส่วนความคิดเห็นอื่น มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น เป็นของนัก เรียน
ทั้งหมด เกี่ยวกับประโยชน์ และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัว

ลำดับข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	การต่อสู้ป้องกันตัวมีส่วนช่วยในการแก้ ปัญหาเฉพาะหน้าได้	3.57	0.68
2	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้ เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ได้	3.60	0.66
3	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยทำให้จิตใจสงบ เยือกเย็นไม่หวั่นไหว เมื่อต้องเผชิญกับ อันตรายต่าง ๆ	3.43	0.77
4	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมทางด้าน ศีลธรรม จรรยา	2.90	0.89
5	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยสร้างบุคลิกภาพให้แก่ ผู้ฝึกฝน	3.29	0.74
6	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มี มนุษยสัมพันธ์ดี	3.05	0.87
7	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยให้เป็นที่เกรงขาม ของคนทั่วไป	2.33	0.99
8	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มี น้ำใจนักกีฬา	3.35	0.84
9	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ มีความสุภาพรอบคอบ เชื่อมั่นในตนเอง	3.51	0.73
10	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยปลูกฝังนิสัยรักการต่อสู้ และการผจญภัย	2.94	0.89

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
11	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ให้ เป็นผู้มีนิสัยรักการออกกำลังกายและ การเล่นกีฬา	3.36	0.76
12	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ให้ เป็น ผู้ มีความกล้าหาญ	3.38	0.79

จากตารางที่ ๑ จะเห็นว่าความคิดเห็น เกี่ยวกับประโยชน์และการนำไปใช้ของ การต่อสู้ป้องกันตัว ที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ

- การต่อสู้ป้องกันตัวมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ให้ เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ได้
  - การต่อสู้ป้องกันตัว ช่วยส่ง เสริม ให้ เป็นผู้มีความสุขรอบคอบและมั่นใจตนเอง
- ความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมากที่สุดคือ
- การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยให้จิตใจสงบ เยือกเย็นไม่ท้อแท้เกรงเมื่อต้องเผชิญภัยอันตรายต่าง ๆ
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ทางด้านศีลธรรม จรรยา
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยสร้างบุคลิกภาพ ให้แก่ผู้ฝึกซ้อม
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ให้ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ให้ เป็นผู้มั่นใจในนักกีฬา
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยปลูกฝังนิสัยรักการต่อสู้และการผจญภัย
  - การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่ง เสริม ให้ เป็นผู้มีนิสัยรักการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา

- การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีความกล้าหาญ

ส่วนความคิดเห็นอื่นมีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า "ที" ของความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับจุดประสงค์ของการต่อสู้ป้องกันตัว

ลำดับข้อ	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "ที"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อการออกกำลังกาย	3.02	0.85	2.87	0.79	2.43*
2	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อความสนุกสนาน	2.23	0.94	2.13	0.85	1.44
3	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อใช้ในการต่อสู้และป้องกันอันตรายให้กับตัวเอง	3.43	0.87	3.53	0.69	-1.62
4	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อประสบเหตุร้าย	2.81	0.91	2.74	0.93	0.90
5	ผลพลอยได้จากการต่อสู้ป้องกันตัวคือ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เช่น การชกมวยอาชีพ	2.42	0.93	2.20	0.92	3.09*
6	คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อลดปมด้อยของตนเอง	1.99	0.95	1.79	0.85	2.81*
7	คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อไม่ให้ถูกรังแกอีก	2.99	0.89	3.03	0.81	-0.63
8	คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อนำไปใช้ข่ม เหว่งรังแกผู้อื่น	1.63	0.94	1.44	0.78	2.71*

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "t"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
		มาตรฐาน		มาตรฐาน		
9	คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและครอบครัว	2.17	0.92	2.17	0.92	0.30
	รวม	2.52	1.06	2.43	1.05	0.32

$$* p < .05 \quad (.05 t_{\infty} = 1.96)$$

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าโดยส่วนรวมนักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์การต่อสู้ป้องกันตัวอยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับจุดประสงค์การต่อสู้ป้องกันตัว เป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อต่อไปนี้

- คนทั่วไปฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อการออกกำลังกาย
- ผลพลอยได้จากการต่อสู้ป้องกันตัวคือ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้
เช่น การชกมวยอาชีพ
- คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อลดปมด้อยของตนเอง
- คนส่วนมากฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อนำไปใช้ข่มเหงรังแกผู้อื่น

ส่วนความคิดเห็นข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์การต่อสู้ป้องกันตัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า "ที" ของความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว

ลำดับข้อ	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า"ที"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1	การต่อสู้ป้องกันตัวควรได้รับ การฝึกฝนมาตั้งแต่วัยเด็ก	3.06	0.92	3.21	0.83	-2.15*
2	ควรจัดวิชามวยไทยอยู่ใน หลักสูตรบังคับสำหรับนักเรียนชาย	2.81	1.00	2.72	0.93	1.17
3	ควรจัดวิชาไอคิโดอยู่ในหลักสูตร บังคับสำหรับนักเรียนหญิงทุกคน	2.45	0.92	2.78	0.91	-4.63*
4	ควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวใน ขณะที่มีร่างกายแข็งแรงและ จิตใจอยู่ในสภาพสมบูรณ์แจ่มใส	3.46	0.77	3.60	0.66	-2.37*
5	การฝึกบริหารกายด้วยท่ากาย บริหารอย่างง่าย เช่น การก้มแตะ เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกการ ต่อสู้ป้องกันตัว	2.98	0.82	2.88	0.88	1.41
6	การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัว ควรฝึกโดยการเปลี่ยนกัน เป็น ฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันสลับกัน	3.43	0.73	3.59	0.61	-2.89*
7	การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัว ไม่ควรใช้กำลังอย่างเต็มที่ เพราะอาจเกิดอันตรายได้ง่าย	3.16	0.88	3.05	0.82	1.68

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "ที"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
8	การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัว ต้องยึดหลัก "ปลอดภัยไว้ก่อน เสมอ"	3.44	0.85	3.31	0.83	1.88
9	ไม่ควรจัดวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ ป้องกันตัว เป็นวิชาบังคับใน หลักสูตร	2.14	1.12	1.76	0.93	4.68*
10	การเรียนกระบี่กระบองในชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น เป็น วิชา พลศึกษาที่ควรสนับสนุน	2.88	1.01	3.05	1.01	-2.05*
11	การต่อสู้ป้องกันตัวมักก่อให้เกิด อันตรายในขณะฝึกซ้อม เสมอ	2.46	0.95	2.34	0.80	1.60
12	ทุกคนสามารถใช้การต่อสู้ป้องกัน ตัวโดยไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้ หรือการฝึกซ้อมมาก่อน	2.11	0.95	1.81	0.92	4.07*
13	การอ่านตำราการต่อสู้ป้องกันตัว เพียงอย่างเดียวไม่สามารถ ป้องกันตัวเองได้	2.76	0.99	2.68	1.08	0.94
14	การเรียนรู้หรือการฝึกซ้อมการ ต่อสู้ป้องกันตัวนั้น เป็นการต่อสู้ ป้องกันตัวที่ดีที่สุด	3.39	0.79	3.43	0.71	-0.62

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "ที"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
15	การมีอุปกรณ์การเรียนหรือสิ่ง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับฝึกซ้อมไม่เพียงพอหรือ ไม่มี ทำให้การฝึกซ้อมไม่ได้ผล	2.74	0.95	2.76	0.92	-0.28
16	คนพิการทางร่างกายก็สามารถ เรียนรู้หรือฝึกซ้อมการต่อสู้ ป้องกันตัวได้	2.94	0.92	2.98	0.82	-0.49
17	บุคคลทั่วไปควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวไว้	3.37	0.82	3.52	0.75	-2.30*
18	ปัจจุบันไม่มีความจำเป็นต้องฝึก การต่อสู้ป้องกันตัว	1.63	0.98	1.42	0.82	2.88*
19	สื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์มีส่วนช่วย สนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อม หรือกระตุ้นความสนใจเกี่ยวกับ การต่อสู้ป้องกันตัว	3.16	0.84	3.38	0.77	-3.52*
20	คนไทยควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ของไทย เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง เท่านั้น	1.98	1.05	1.85	1.01	1.64
21	ทุกคนมีโอกาสเลือกฝึกการต่อสู้ ป้องกันตัวได้ตามความสามารถ และเหมาะสม	3.45	0.82	3.59	0.69	-2.25*
22	ครูพลศึกษาควรมีความรู้ทาง ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว	3.40	0.82	3.64	0.65	-4.10*

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "t"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
23	การต่อสู้ป้องกันตัว ไม่เหมาะสม กับคนที่มีร่างกายอ่อนแอ	1.91	1.02	1.86	0.90	0.71
	รวม	2.83	1.06	2.83	1.08	-0.04

$$* P < .05 \quad (.05 t_{\infty} = 1.96)$$

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าโดยส่วนรวมทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ให้ข้อต่อไปนี้

- การต่อสู้ป้องกันตัวควรได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก
- ควรจัดวิชาไอคิ โดยอยู่ในหลักสูตรบังคับสำหรับนักเรียนหญิงทุกคน
- ควรฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ในขณะที่มีร่างกายแข็งแรงและจิตใจอยู่ในสภาพสมบูรณ์แจ่มใส
- การฝึกซ้อมการต่อสู้ป้องกันตัวควรฝึก โดยการ เปลี่ยนกัน เป็นฝ่ายรุกและฝ่ายป้องกันสลับกัน
- ไม่ควรจัดวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว เป็นวิชาบังคับในหลักสูตร
- การเรียนกระบี่กระบอง ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวิชาพลศึกษาที่ควรสนับสนุน
- ทุกคนสามารถใช้การต่อสู้ป้องกันตัว โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้อะไรหรือการฝึกซ้อมมาก่อน
- บุคคลทั่วไปควรฝึกการ ต่อสู้ป้องกันตัวไว้
- ปัจจุบัน ไม่มีความจำเป็นต้องฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว
- สื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ มีส่วนช่วยสนับสนุนให้นักเรียนฝึกซ้อมหรือกระตุ้นความสนใจ เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว

- ทุกคนมีโอกาสเลือกฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ได้ตามความถนัดและเหมาะสม
- ครูพลศึกษาควรมีความรู้ทางด้านการต่อสู้ป้องกันตัว

ส่วนความคิดเห็นข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ทั้งนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนและฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ

.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับ
ประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัว

ลำดับที่	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "ที"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1	การต่อสู้ป้องกันตัวมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้	3.48	0.76	3.66	0.58	-3.22*
2	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ได้	3.61	0.69	3.59	0.62	0.31
3	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยให้จิตใจสงบ เบิกบานไม่หวั่นเกรง เมื่อต้องเผชิญภัยอันตรายต่าง ๆ	3.39	0.82	3.47	0.72	-1.35
4	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมทางด้านศิลปะจรรรยา	2.86	0.95	2.94	0.83	-1.24
5	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยสร้างบุคลิกภาพให้แก่ผู้ฝึกฝน	3.27	0.78	3.31	0.70	-0.72
6	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.03	0.90	3.06	0.85	-0.49
7	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยให้เป็นที่เกรงขามของคนทั่วไป	2.48	0.99	2.20	0.98	3.63*

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		ค่า "ที"
		ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐาน	
8	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมทำให้ เป็นผู้มีน้ำใจ นักกีฬา	3.30	0.90	3.40	0.77	-1.37
9	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้ เป็นผู้มีความสุข รอบคอบ เชื่อมั่นในตนเอง	3.45	0.79	3.56	0.68	-1.92
10	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยปลูกฝังนิสัยรักการต่อสู้ และการผจญภัย	2.97	0.89	2.91	0.90	0.87
11	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้ เป็นผู้มีนิสัย รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	3.36	0.78	3.37	0.74	-0.11
12	การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้ เป็นผู้มี ความกล้าหาญ	3.30	0.85	3.45	0.71	-2.47*
	รวม	3.21	0.90	3.24	0.86	-1.75

* $p < .05$ ($.05 t_{\infty} = 1.96$)

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าโดยส่วนรวมทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัว อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อต่อไปนี้

- การต่อสู้ป้องกันตัวมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
- การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยให้เป็นที่เกรงขามของคนทั่วไป
- การต่อสู้ป้องกันตัวช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีความกล้าหาญ

ส่วนความคิดเห็นข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่าทั้งนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ : ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว

จากแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว ผู้วิจัยได้รวบรวมและแสดงความถี่ไว้ท้ายข้อความ และเสนอเรียงตามลำดับ ความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. เกี่ยวกับการจุดประสงค์ของการต่อสู้ป้องกันตัว
  - เพื่อป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากอันตรายหรือเหตุฉุกเฉิน (164)
  - เพื่อสร้างความแข็งแรงสมบูรณ์ให้แก่ร่างกาย (88)
  - เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นยามถูกรังแกหรือเดือดร้อน (65)
  - เพื่อใช้ในการออกกำลังกาย (38)
  - เพื่อสร้างความเข้มแข็ง กล้าหาญ เชื่อมั่นในตนเอง (38)
  - เพื่อสร้างความมั่นใจในนักกีฬา (28)
  - เพื่อใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้า (10)
  - เพื่อให้มีความรู้และทักษะการต่อสู้ป้องกันตัว (10)
  - เพื่อมิให้ถูกผู้อื่นรังแก (7)
2. เกี่ยวกับการเรียนการสอนและฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว
  - ควรจัดให้มีการเรียนการสอนอยู่ในหลักสูตรวิชาบังคับ (112)
  - ควรจัดอุปกรณ์และสถานที่อย่างพอเพียงและมีคุณภาพ (78)
  - ครูผู้สอนควรมีประสบการณ์และความสามารถด้านนี้โดยเฉพาะ (42)
  - ควรฝึกถึงความปลอดภัยขณะฝึกซ้อมเสมอ (40)
  - ควรจัดให้มีการเรียนการสอนวิชานี้ตั้งแต่เด็ก (27)
  - ควรเปิดอบรมหรือฝึกสอนผู้สนใจการต่อสู้ป้องกันตัวอย่างกว้างขวาง (21)
  - มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องกัน (20)
  - ควรฝึกจากท่าพื้นฐานให้ติก่อนแล้วค่อยพัฒนาไปตามลำดับขั้น (18)
  - ผู้ฝึกต้องมีความพร้อมและสนใจทางด้านนี้ (16)
  - ควรจัดเป็นวิชาเลือกหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร (15)
  - ควรมีการเผยแพร่หรือโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ (14)

๓. เกี่ยวกับประโยชน์และการนำไปใช้ของการต่อสู้ป้องกันตัว

- เพื่อใช้ในการต่อสู้และป้องกันตัว (216)
- เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (96)
- เพื่อความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย (84)
- เพื่อการออกกำลังกาย(71)
- เพื่อความเชื่อมั่นในตนเองแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ (47)
- เพื่อเป็นพื้นฐานในการฝึก กีฬานิตอื่น (22)
- ส่งเสริมบุคลิกภาพ (21)
- นำไปประกอบอาชีพอื่น ๆ (19)
- อนุรักษ์ศิลปประจําชาติ (12)

คุรุณย์วิทยทรรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย